

HISTÒRIA DE NADAL

1. TERRA SANTA

Fa quasi 2.000 anys, a les terres assolellades que hi ha entre el riu Jordà i la mar Mediterrània, va succeir-hi una història tan excepcional que, des d'aleshores, anomenem aquell lloc Terra Santa.

En aquell temps, la major part de la gent vivia en poblets i petites ciutats, com ara Natzaret, Betlem i Jaffa.

Eren pastors, pagesos i artesans que treballaven molt, però descansaven el sàbat i donaven gràcies a Déu.

2. LA PROFECIA

Tot i que la major part de la gent de Terra Santa eren jueus, estaven governats pels romans, que els feien difícil la vida. Els tractaven durament, els carregaven d'impostos i controlaven els seus actes religiosos. En aquells temps tant durs, el poble jueu recordava el que els profetes havien predit: que algun dia Déu els enviaria un Salvador que els alliberaria dels seus opressors.

3. MARIA

Al poble de Natzaret vivia una noia anomenada Maria. Quan era petita va anar amb la seva mare al temple de Jerusalem, on va aprendre a resar i viure santament. Quan es va fer gran, Maria es va prometre amb un fuster anomenat Josep, que l'estimava per la seva manera de ser, amable i generosa, i per la bondat del seu cor.

4. L'ÀNGEL GABRIEL

Un dia l'àngel Gabriel es va aparèixer a Maria per portar-li bones notícies. El seu rostre era bondadós i compassiu, encara que Maria tremolava davant seu.

- No tinguis por Maria - li va dir.

"Déu s'ha complagut en tu i t'ha triat per ser la mare del seu fill. El nen s'anomenarà Jesús i la seva bondat il·luminarà el món. Guiarà el Regne de David i el seu regnat no tindrà fi.

5. JOSEP

Poc després de la visita de l'àngel Gabriel a Maria, un altre àngel es va aparèixer a Josep en un somni i li va dir:

- Josep, he vingut per anunciar-te un gran miracle.

"Maria serà mare del Fill de Déu. Déu ha vist que tu ets fort i prudent. I gràcies al teu seny i a la teva bondat, t'ha triat per ser el protector del seu Fill.

6. UNA LLEI ROMANA

Un cop casats, Josep i Maria vivien a Natzaret, un poblet de molta activitat. De sobte un carro conduït per un soldat romà va aparèixer estrepitosament pels carrers.

- Us porto un missatge del vostre emperador- va dir el conductor al ciutadans -. Cèsar vol saber quantes persones viuen als seus dominis; per tant, tot vosaltres heu d'anar al lloc on va néixer per empadronar-vos.

"D'avui endavant, pagareu impostos a Cèsar August. Aquest és el decret de l'emperador.

Per Josep i Maria va ser una notícia sorprenent, perquè Josep era del llinatge de David, el gran antic rei d'Israel. I, com que Josep havia nascut al poble de Betlem, on també havia nascut David, el decret de l'emperador significava que havien d'anar cap a Betlem de seguida.

Maria i Josep es van adreçar cap a casa a prepara l'equipatge per el llarg viatge.

7. LA PARTIDA

Josep va portar l'ase a la porta. Li va posar els arreus i va omplir les alforges amb menjar i vestits per el viatge. També va prepara un sac de farratge per al ruc.

- Maria, temo que haurem de partir abans que neixi la criatura- va dir Josep.
- No estic espantada- respongué Maria -. El nostre nen ha estat beneït pel Senyor.

8. EL VIATGE

Josep va ajudar a Maria a pujar dalt del ruc. Llavors va sortir de casa amb l'animal i a poc a poc va anar pels carrers de Natzaret fins a sortir del poble.

El camí els va dur a través de camps plens d'ocells que piulaven i de zones salvatges habitades per feristeles que udolaven. . De tant en tant Josep i Maria tenien por, però s'animaven l'un a l'altre i parlaven de la seva fe en Déu.

Clip, clop, clip, clop, feien les peülles de l'ase mentre anava caminant pel camí escarpat i polsegós.

Clip, clop, clip, clop, anaven fent les peülles de l'ase pels camins plens de rocs i de revolts. A Josep les pedres li feien mal als peus i el sol feia endormiscar Maria. Com li hauria agradat jeure en un llit tou! Però la ruta cap a Betlem era llarga i encara els faltava molt de tros per arribar-hi.

Finalment el camí els va portar en un desert de sorra on els dies eren calorosos i les nits, fredes. Josep i Maria pregaven perquè tot anés bé.

9. L'ESTEL

Molt lluny d'allà, en països separats entre si, tres reis - Melcior d'Aràbia, Gaspar de Tarsis i Baltasar de Saba - miraven un estel que no havien vist mai abans.

Els tres reis eren considerats homes savis perquè es passaven els dies estudiant l'univers. Consultant els seus llibres van descobrir que aquell estel nou era el senyal que havia de néixer un gran rei.

10. ELS TRES REIS

Portant regals d'or, encens i mirra, els tres reis van partir de casa seva per seguir aquell nou estel meravellós, sabent que els havia de conduir fins el rei nou-nat.

Després de viatjar molts dies i moltes nits, els reis es van trobar al desert.

En assabentar-se que tots tres seguien el mateix estel, van decidir de continuar viatjant plegats.

11. UN OASI

Encara no havien arribat a Betlem, quan Maria va sentir el nen que es movia dintre seu. Va pregar per la seva salut mentre el ruc la portava a través de les roques i les dunes de sorra. Quina set que tenia! Si pogués fer un glop d'aigua fresca! Però Maria sabia que havia de fer dur l'aigua, de manera que tot el que podia permetre era un petit xarrup cada vegada.

- no t'amoinis, Maria - va dir Josep -. Déu ens protegeix i ja ens ajudarà.

Finalment la seva fe va ser recompensada.

- Mira! - va dir Josep -. Un oasi!

Un petit estany d'aigua lluia davant seu. Josep va dur Maria fins a l'aigua fresca, on es van rentar i van apagar la seva set. Josep i Maria van donar gràcies a Déu per aquell do refrescant i fins i tot l'ase va bramar content xipollejant dintre l'aigua. Maria i Josep es van ajeure a l'ombra de les palmeres i es van quedar adormits.

12. JERUSALEM

Els tres reis van seguir l'estel a través del desert. Era fàcil de veure perquè brillava més que els altres. Però, quan eren prop de Jerusalem, una nuvolada espessa va tapar el cel completament, de manera que ja no podien veure gens ni mica les estrelles.

- Ara no sabem per on hem de continuar- va dir Baltasar-. Anem a preguntar-ho a Jerusalem.

Segurament algú deu haver sentit parlar d'aquest nou rei.

L'endemà al matí, en els carrers atapeïts de gent de Jerusalem, els tres reis van preguntar als vianants notícies de l'infant.

- Ha nascut un nou rei aquí?- van demanar.
- Un nou rei?- va respondre un home -. Això seria una bona notícia, realment.
- No hi ha cap rei nou- va sospirar un altre -. Només el mateix cruel Herodes de sempre, que es beneficia de la nostra misèria.

13. EL FIDEL SEVIDOR

De sobte, va ressonar una veu.

- Qui és el traïdor que gosa insultar el gran rei Herodes?- va cridar un home ben vestit que era el summe sacerdot d'Herodes.

La multitud va callar, espantada.

- Només pot haver-hi un rei, a Jerusalem- va dir, amb veu forta, el fidel servidor d'Herodes.

Aleshores els tres reis li van parlar del nou estel: el senyal que un nou rei havia de néixer aviat.

14. EL REI HERODES

El summe sacerdot va córrer cap al seu palau per explicar a Herodes que els tres reis escampaven rumors entre els seus súbdits.

- Van amb bons camells i porten vestits luxosos- va contar el sacerdot -, i parlen d'un rei infant que ha d'esdevenir el rei dels jueus.
- Com pot ser, això?- va cridar Herodes, ple de ràbia -. El rei sóc jo, no n'hi pot haver cap altre!
- Els tres reis parlen d'una antiga profecia- va continuar el summe sacerdot.
- Quina profecia?- va preguntar Herodes -. Jo no hi crec, en això.
- Diuen que Déu va prometre al poble d'Israel un Salvador- respongué el sacerdot -. Naixerà a Betlem i tots l'adoraran.
- Porta'm aquests estrangers de seguida! - va bramar Herodes.

15. LA RECERCA

Poc després Melcior, Gaspar i Baltasar eren davant el tro del rei Herodes.

- Aneu a Betlem - va ordenar al rei - i busqueu aquest rei infant per tal que jo també pugui adorar-lo.

Quant el cel va quedar net de núvols, els tres reis van continuar seguint l'estel de Betlem. És clar que ells no sabien que la intenció d'Herodes era matar el nounat tan bon punt el trobessin.

16. BETLEM

Refets després d'haver dormit tota la nit a l'oasi, Josep i Maria van continuar viatjant cap a Betlem. Començaren a veure pel camí altres famílies que, com ells, venien de pobles llunyans obeint el decret de l'emperador.

- Betlem no pot ser gaire lluny - va dir Josep -. Aviat trobarem un bon recer.

Maria va pregar perquè Josep tingués raó i poguessin arribar a Betlem abans que nasqués el nen.

Josep i Maria van aturar-se dalt d'un pujol per reposar. Josep va donar al ruc el farratge que quedava i els dos van fer un xarrup de l'aigua fresca que havien agafat de l'oasi.

Josep va observar la terra que es veia davant seu.

- Mira! - va exclamar.

Maria se li va acostar i va mirar cap a on assenyalava Josep. Hi havia un poble darrere el turó següent.

- Betlem! - va cridar Maria.

Una altra vegada, Déu havia respost a les seves pregàries.

17. LA POSADA

Ple d'il·lusió, Josep va portar Maria a la primera posada que van trobar. Però era plena de gom a gom. Van anar a la següent i a l'altra, i a l'altra, però enlloc van trobar habitació.

Com que havia vingut molta gent a Betlem per empadronar-se, el poble era ple de visitants. Josep i Maria no podien fer res més que anar buscant un lloc per allotjar-se.

18. EL SOMNI

Aquell matí, al lloc on havien acampat, no gaire lluny de Betlem, els tres reis van descobrir, en despertar-se, una cosa ben curiosa: se'ls havia aparegut un àngel en somni.

- No torneu per Jerusalem - els va dir l'àngel -. El rei Herodes no us ha dit la veritat. No té intenció d'adorar el rei nou-nat, sinó de matar-lo.

19. L'ESTABLE

A Betlem, Josep va tornar a entrar en una posada.

Era el seu últim recurs.

- Em sap greu. Tot és ple - va dir l'hostaler.
- Si us plau - va dir Josep -. La meua dona està embarassada i molt cansada.
- No hi ha cap altre lloc on puguem anar? - va preguntar Josep.

L'amable hostaler es va compadir de la parella i els va dur a l'estable.

- Almenys aquí tindreu un sostre - va dir.

20. EL PESSEBRE

L'estable tenia tot el que necessitaven. Josep hi va trobar un llum per veure-s'hi. L'ase, farratge ben olorós per menjar. I Maria hi va trobar un pessebre buit.

Els animals miraven amb ulls amables com Maria netejava el pessebre i l'omplia de palla i roba suau.

- Mira, Josep - va dir -. Un bressol per el nostre fill!

21. LA BONA NOVA

- Finalment! - va cridar Melcior en entrar a Betlem.

- Ara que ens trobem al terme del nostre viatge, hem d'escampar la bona nova per tot arreu! - va dir, complagut, Gaspar!

Així, sota els foscos núvols, els tres reis van parlar a la gentada que, s'havia aplegat al poble de Betlem i els van fer conèixer la profecia.

22. LLUM CELESTIAL

Mentre els tres reis s'adreçaven a la multitud de Betlem, de sobte els núvols es van obrir i el cel es va omplir d'un llum radiant. La gent es meravellaven quan miraven el cel.

Als turons propers uns pastors van veure la mateixa llum estaven vigilant les seves ovelles, però quan la llum celestial va travessar els núvols van caure a terra, espantats.

23. SANTA NIT

La gent del poble i les ciutats de molts quilòmetres al voltant, i tots els pastors de les muntanyes es van tapar els ulls per protegir-se dels raigs encegadoros. Quan van mirar cap amunt, la glòria del Senyor brillava al seu entorn i el cel era ple d'àngels cantant.

Es va sentir una veu per damunt les altres:

- No tingueu por - digué un àngel del Senyor -, perquè us porto notícies molt joioses.

"Avui a la ciutat de David, ha nascut per a vosaltres un Salvador, que és el Crist. Aquest serà el senyal: trobareu l'infant embolcallat i dins d'un pessebre.

I les veus dolces dels àngels deien, dringant com campanes: "Glòria a Déu en les altures i pau a la terra als homes de bona voluntat".

I els cors de la gent eren plens de felicitat.

24. EL NEN JESÚS

I quan els àngels van retornar al cel, la gent dels poblets i les ciutats de la rodalia, i els pastors de les muntanyes van córrer cap a Betlem per veure el nou-nat que era el Fill de Déu.

La llum de l'estel els va guiar fins a l'estable. Allà van trobar Josep i Maria amb el nen Jesús, que jeia al pessebre, tal com havia dit l'àngel del Senyor.

- És el Fill de Déu- es van xiuxiuejar els uns als altres.

Les ovelles belaven suaument, les vaques mugien baixet i el nen cantussejava, content, i la van veure que aquell senzill estable era molt més esplendorós que qualsevol palau que poguessin imaginar.

Els reis d'Orient, guarnits amb les seves precioses corones i vestits de seda, van entrar en l'humil estable. En veure el nen Jesús amb Maria es van agenollar i el van adorar. El ruc i tots els altres animals de l'estable van inclinar el cap juntament amb els reis per honorar-lo.

Els tres reis van presentar els seus tresors d'or, encens i mirra, i els van oferir a l'infant. Maria va acceptar aquests regals agraïda, tal com havia acceptat tots els altres regals que havien estat presentats al nen Jesús per petits que fossin.

La gent va comprendre que ,finalment, l'antiga profecia s'havia complert. Déu els havia enviat un Salvador.

- Aquest és un dia beneït pel Senyor - va dir Gaspar.
- Ell és qui donarà força al seu poble - exclamà Melcior.
- El dia d'avui serà recordat per sempre - afirmà Baltasar.

I quan ells van haver marxat, la gent que havia vist l'infant Jesús aquella nit es van convertir en els missatgers del Senyor. Deien a tothom qui trobaven el que havien vist i el que havien sentit. Amb el temps el missatge es va escampar per tots els països i va arribar als nens de tot el món.

I per això, per Nadal, celebrem el naixement d'un nen diví que va néixer una nit estrellada en un tranquil estable de Betlem.

